26ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7035 — 25 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1909 — ԶՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 16 ՄԼՓԷՐ 1327 — 10 Mars 1909 — 26e Année — N. 7035

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ — 10 PARAS

"ԱՐԵՒԵԼՔ"
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ԴՈՒԼԱԹՒՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Ղ.օ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառ.ներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 35 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

ارمنجه يومى و سياسى غزته
صاحب امتيازى قره‌كين بوياجيانه
درعلیه لطه
ARÉVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

ՆՈՐԷՆ ՊԻՏԻ ԱՂԱՋԵՆՔ

Ժամանակ մը, երբ Բռնապետութիւնը միահեծան կը տիրէր իր ատամնազոյգին մէջ խորտակելով մարդկային զանգուածներ, ազատութեան հեղոյզ ապտակները կը քարկոծէին, Թոքսպատառ ու չնչարգել, թէ բռնապետութիւնը ընկճելու համար փոխանակ բռնական միջոցներու դիմելու, փոխանակ զէնքով կռուելու անոր դէմ, աւելի աղէկ էր երթալ գետնատարած իյնալ անոր առջեւ, լալ, արցունք թափել, անոր փեշերը պագնել, լզել, աղաչել, պաղատիլ: Տեսակ մը քաղաքականութիւն էր ասիկա, որուն քիչ հետեւողներ չկան մեր մէջ, գլխաւորապէս ջոկ հայ դասակարգը, անոնք որ տէրութեան փշրանքներէն կ'ապրէին, Բ. Դրան ազատարկութեան մէջ փոքրիկին կը պարարտացնէին, և յեղափոխական ոգի կը չարժման մէջ իրենց նիւթական չահերուն վտանգումը կը տեսնէին: Կ'ուզէին անտրտունջ հպատակիլ Աւետարանին պատուէրին թէ երբոր մէկը ապտակ մը զարնէ երեսիդ՝ անմիջապէս միւս երեսդ դարձուր: Եղեռները չէին գիտեր թէ միւս երեսդ ալ դարձնելէ յետոյ պիտի հարկադրուիր ծոծրակդ ալ տրամադրել նորանոր հարուածներու, յետոյ թիկունքդ, յետոյ ողնայարդ, յետոյ ամբողջ մարմինդ, և վերջապէս կեանքդ: Հայ ցեղին ամբողջական խորտակումին հետամուտ ըլէժիմ մը, իր արիւնոտ թաթերը լզէիր կամ ոչ, պիտի չարունակէր իր գործը մինչեւ որ անիկա գլուխ ելլար: Ընդհակառակը, վիզդ դառնուկի համակամութեամբ կամ արտասուաթոր երկպառակութեամբ անոր առջեւ ծռելդ դիւրութիւն մը պիտի ըլլար որ ձիւաղին հարուածները աւելի ճի՛շդ և աւելի անվրէպ տեղային, և մէկ հարուածով վերջնապէս ինչ որ քանի մը հարուածներու պիտի կարօտէր:

Այս մահացու օրորը չա՛տ մտիկ ըրինք, և այդ օրօրին հեղինակները, հաւատարիմ ծառաները տէրութեան և գահին, իրենց աղաչական դիրքերուն մէջ իսկ չանցահաւ եղան, հայահալած մբռիկին մէջ իրենք ալ յորձանապատոյտ տարուելով լմընցնալով:

Յաւելին ան էր որ Թուրքիոյ սահմաններէն դուրս, արտասահմանի ազատ միջնորտին մէջ իսկ այդ միեւնոյն քաղցը առուղներ, այդ միեւնոյն օրօրը երգողներ գտնուեցան: Բազոքին տեղ աղաչանք զէնքին տեղ պաղատանք, բանի, և ատոր մէջ հեռատեսեցին Հայուն փրկութիւնը:

Վերջապէս սակայն տեսանք թէ ի՛նչ եղաւ, թէ ո՛վ յաղթող ելաւ, աղաչո՞ղը թէ մաքառո՞ղը, տեսանք թէ ո՛վ էր որ փլցուց բռնակալութեան արիւնոռոգ բագինը, և որո՛նք էին որ պայքարէն հեւհեւ դարձած՝ եկան հրապարէն ցցուեցան անո՛ր իսկ դէմ, որ դեռ երէկ մարդակուլ գազան՝ հիմակ դողդոջուն չան մը պէս կը քծնէր յեղափոխական մարտիկներուն ոտքերուն տակ: Աղաչանքի քաղաքականութեան դպիրները, ամօթ՜ան, ծակէ՜ծակ մտան կամ, աներեսաբար, մէկէնհինկ հոգեփոխուած, ուշ միտացած փողարներն եղան յեղափոխութեան, գիւտ բարիքներուն գլխյող, անոր հետեւանքներէն չուտով ու լաւօրէն օգտուելու անհամբեր: Թող անունք վայելեն հիմակ ազատութեան համար թափուած արիւններուն պտուղը, բայց գոնէ թող չմոռնան թէ որո՛ւ կը պարտին զայն:

* * *

Բայց լաւագոյն է չառ չյամենալ անմը ընկերներ բերան տալէ յետոյ եղբայրն անդամ մահնեց:

Շնորհիւ այս դրութեան, ամբաստանեալներուն թիւը հետզհետէ կ'աւելնար. ամէնքն ալ սոսկալի ոճիրներով ամբաստանուած, նոյն իսկ չէին փորձեր ինքզինքին արդարացնելու: Յիմարութենէ բռնուած, նոր յանցանքներ ալ կը բարդէին իրենց վերագրուածներուն վրայ, տանջանքներէ ազատելու համար:

Չայրացած ու խելայեղ, Շէվիաքօֆի քով փութացի: Տեսածս պատմեցի անոր: Այդ դատական գործին բոլոր անդրադարձը և անարդարութիւնը պարզեցի: Ի վերջոյ թախանձեցի որ կրնայ ձեռքէն առնուին բանտարկեալները, քանի որ այդ մարդը նոյնիսկ պաշտօն չունէր քաղաքական գործերու նախնական քննութիւնը կատարելու:

—Մի՛ խառնուիք այդ բանին, յարեց Շէվիաքօֆ: Իրաւունք չունիք այդ մանրամասնութեանց մէջ մանելու: Ձեր պարտականութիւնն է հարցաքննել զանոնք. այդչափ միայն:

Ի՞նչ ընելու էր: Աւա՛զ ինչ կրնայի ընել, եթէ ոչ յուսահատիլ, և ճարահատ, ամէնէն բարձրաստիճան պետին դիմում ընել:

Ուստի Մէյէր ոստիկանապետին մօտ գացի, Շէվիաքօֆի ըսածները կրկնելով:

—Այդքան մի՛ սրտմտիք, պատասխանեց այդ պաշտօնատարը: Թէքօրիսթներու վրայ կը դառնայ խնդիրը: Անօգուտ է փափուկ միջոցներու դիմել, տեղեկութիւններ քաղելու համար:

—Բայց սուտ թէքօրիսդներու վրա՛յ կը դառնայ խնդիրը, հարցուցի:

Դիտել տուի որ եթէ նոյն ինքն Մէյէր ալ այդպիսի չարչարանքներու ենթարկուէր, անիչխանական, թէքօրիսթ, մարդասպան ըլլալը պիտի խոստովանէր...:

Մէյէր, հեգնական ժպիտ մը չրթունքին վրայ, պատասխանեց.

—Ինչ ազուր կասակ է սա: Անչուչա թէքօրիսթներ են ատոնք: Ինչ կընային ըլլալ այդ անձերը, եթէ ոչ թէքօրիսթ:

ԿՐԻՆԻ ՎԱՒԱՇԱՆԸ

Հակառակ իմ պետերուս արուեստակեալ կամ անկեղծ անտարբերութեան, յաջողեցայ ամբողջ ամբաստանեալները ամբողջ փոխադրել տալ:

Ոստիկանական վարչութեան կողմէ ամէն զգուշական միջոցներ ձեռք առնուած ըլլալով՝ անդնդիկ չարչարանքներու պատմութիւնը տարաձայնութեցաւ: Սէմէն մարդ զայրոյթ զգաց: Գալով յեղափոխականներուն, որոնցմէն տանջուածներուն վրէժը լուծել փայլուն կերպով: Արդարեւ, թէքօրական արարքները չատ աւելի չաճախադէպ դարձան:

Նոյնիսկ մահափորձ մը կատարուեցաւ Կրինի վրայ: Բայց չյաջողեցաւ: Այնուհետեւ Կրին ալ եւս չհամարձակեցաւ փողոց ելլել: Ոստիկանատան մէջ անգամ կեանքը վտանգի ներքեւ կը դտար:

Օրին մէկը Կրին յայդնեցաւ ձերբակալել պայքարի կազմակերպութեան անդամ մը, որ ձչմարիտ թէքօրիսթ մըն էր. Կրին առիթէն օգուտ քաղելով, բանակցութեան մտաւ թէքօրիսթին հետ:

Կրին խոստացաւ ազատ արձակել այդ մարդը և բոլորովին դադրեցնել տանջանքները, պայմանաւ որ թէքօրիսթները յանձնառու ըլլային ա՛լ եւս մահափորձ չընելու Կրինի վրայ:

Պայմանները ընդունուեցան պայքարի կազմակերպութեան կողմէ, և Կրին բանտէն արձակեց թէքօրիսթը: Բայց իր պետերուն թելադրութեամբ, քիչ ատենէն նորէն սկսաւ տանջել ամբաստանեալները: Այն ատեն կազմակերպութիւնը խզուած նկատեց Կրինի հետ կնքուած դինադուլը, մահուան դատապարտեց զանի և վճիռը գործադրեց: Կրին կը հանդչի արդար վրէժխնդրութեան գերեզմանին մէջ...:

ԱՐԻՒՆԱՐԲՈՒ ՄԱՐԴ ՄԸ

1906 տարուան կէսին, Շէվիաքօֆի տեղ անցաւ Ռոսթօվի (Տօնի վրայ) ոստիկանապետ Գ. Զալարզին:

Այն օրը ուր ատորադաս պաշտօնատարները իրեն ներկայացուեցան, հակիրճ այլ խոստմնալից ճառ մը արտասանեց: Աւասիկ ամփոփոյքը.

—Բոլոր լեհերը յեղափոխական են: Հետեւաբար զանազանութիւններ դնելու պէտք չկայ անոնց դէմ մղուած պայքարին մէջ: Ի հարկին հազարաւորներ պիտի ձերբակալեմ անոնցմէ, և քնաւ չպիտի քաշուիմ բանտերուն մէջ փճացնելէ զանոնք:

Ռոսթովէն իր հետ բերած էր քանի մը աչխատակից, ի մէջ այլոց Ա.քասօն անուն հանելին հարցաքննիչ դատաւոր մը, հարատեւութեան համար պաշտօնանկ եղած, և Դրէպնիէֆ անուն ոստիկան մը, որ յետոյ իր գործած խաբեբայութիւններով հռչակ չունեցաւ:

Պաշտօնի կոչած իր նոր ոստիկաններէն յիւսատակեմ հետեւեալները. Կոթօվսքի և Բաւլօվսքի, երկուքն ալ գող, ու բող մը, Զերնիէֆսքայա անուն: Բայց Զալարզինի տիրապետութիւնը հռչակաւոր դարձնող մարդը եղաւ Սանքօվսքի անուն գրգռիչ ոստիկանը:

1906 Դեկտեմբերի սկիզբներէն Սանքօվսքի ոստիկանատան ներկայացաւ, ինդրելով Զալարզինը տեսնել: Սանքօվսքի յայտարարեց թէ, իբր անդամ պայքարի հզմակերպութեան, այսինքն լեհ յեղափոխական կուսակցութեան թէքօրիսթ պատճառով, ուր վաստակ են սմենոլորը բանոր այժեր էր տատնում Թէհրանից, Նորանոր ուժերով Մարաղայի և Թրեստասի կողմից գալիս է Սամադ խանը, իսկ Ղաթաւաղ անցած Բահիմ խանը իր և չրջակայ խաների, ատաման իշխանների կիսամարտերի հրոսակներով լսում ենք, որ կարել է քաղաքի հիւսիսային կողմը:

Սամադ խանի բանակը Մարաղայում և Մարաղայից այս կողմ յաջողութիւններ ունեցաւ, որովհետեւ յեղափոխական մարտիկները դրսի կռիւում թէ՛ քանակի չնորհիւ և թէ տիրապետութեան ոչ իսկական անձնուիրութեան բացակայութեան չնորհիւ ընդդիմադիր մեծ ոյժ չեն ներկայացնում:

Մրատաւոտ գրսերի անպղոգութիւնից ներից Սահմանադրականները կրկին կենտրոնացան քաղաքում և որոշեցին մի միայն քաղաքի պաշտպանութեան նուիրուիլ և այլևս քաղաքից դուրս չգալ:

Սամատ խանը մտանեցաւ քաղաքին և ներկայում գանում է 10–12 վերստ հեռաւորութեան վրայ քաղաքի արեւմտեան կողմում:

Անցեալ օրուայ Սամատ խանի մի դեսպանորեալ մանուկը (զօրավար) բանակեան թանդ նստեց մեր յեղափոխականների:

Տակաի և կարգապահութեան բացակայութեան չնորհիւ մի յեղափոխական խմբակ տեսնելով կառավարական հեծելների քաղաքի պարսպներին չատ մօտենալը յարձակվում են դրանց վրայ յաղթութեան մարմնից բռնուած. կառավարական այրուձին յետ քաշուելով, սահմանադրականներին բանական դուրս է քաշում քաղաքի չրջակայքից դէպի բաց դաշտը, յանկարծ թագստոցից դուրս եկած մի զօրամաս յարձակվում է թիկունքից և չրջապատում սահմանադրականներին բանական կոտորած տալուց յետ, մօտ 100 հոգի գերի է վերցնում: Մինչ Սաթթար Խանի լուր առնելը, մինչ օգնութեան գնալը ուշ է լինում արդէն: Ձիղիքական աջողութիւնից բացի կառավարութիւնը կարողանում է և ազդման աջողութիւն ունենալ, անցկացնելով մի զօրամաս քաղաքի կամ Շաբամալիք գիւղը:

Քաղաքի թէ ներածութիւնը ու թէ արտածութիւնը կատարելու է: Կենսական միջոցները օրըստօրէ սկսում են նուազել և թանգանալ: Ինչպէս երեւում է Մամէտ Ալի Շահը որոշել է ինչ գնով էլ լինի ընկճել Թաւրիզը: «Թողիաթի և Դաւ-թի» պաշարին ենք հանդիպատես: Ձիղիքաղէս Թոյլ Դաւթիը գուցէ տապալուի, բայց գաղափարական Դաւթի յաղթանակը լռնակալ Թողիաթի դէմ ակներեւ է թէ մեզ և թէ հանուր աչխարհին:

Ես ո՛վ է այն գիտակից սիրտը, որ չէ տրոփում, չէ բաբախում գաղափարի-Դաւթի աջողութիւնները լսելիս...

Ձիղիքական պատուհասն դէմ, որքան անպարտելի, որքան վեհ, որքան հպման արժանի է գաղափարի յաղթութիւնը...

Այսու հանդերձ հետեւութեամբ ընկճուղը չի Թաւրիզը, նոյն իսկ Ձիղիքաչէս, եթէ տեղի չտայ միայն «հացի նըշդրի» առաջ. այո՛ սովը միայն կարող է ընկճել հերոս Թաւրիզին...

Ո՛ւր է Մալխէսի նեղվան մանանեխ ուղարկելու համար իր անունով մարդնչողներին...

Վ.Ա.Ր.Գ.

ԹՈՒՐՔԻԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿՆԵՐ

ՄԷԿ ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ

Վ.Ա.Ն, 26 յունվար

Տխրահռչակ կուսակալ Ալի պէյի հեռանալէն յետոյ, որ իր արժանաւոր պատճառով, ուր վաստակ են սմենոլորը թռնական միջոցները...

«Դողիաթն ու Դաւիթն» են հրապարակ նետուել...

Դարերի քայքայուած, հիւծուած լուծը վերջին չարժումների չնորհիւ կարծէք հոգեւարքի գալարումների է մատնուած. բռնակալական ճիրանները այնքան խորն են թաղուած այս գեղատես երկրի սրտում, գետնաքարշ սողունները, գիշակեր թռչուններն ու գազանները, անսահման միջոցներն ու վհուկները այնպէս են վարակել դարեր չարունակ Իրանի մթնոլորտը իրենց աւերմունքով, որ դարեր են պէտք կարծէք, կենսակից, վերածնունդի դարեր՝ այս անապատ մասաը, անտևական ազատութեան վերածելու:

Հալածանքը, թչուառութիւնը, անտանելի, անհանդուրժելի կացութիւնը ստիպեցին վերջ ի վերջոյ գաղափարական Դաւիթների երեւան գալուն և չափի մեզաչրել եթէ բռնակալական խառնարեց դէպ կեանքի լոյս նայոցող Դաւիթները ոտիպուած և խարխափելով, սայթաքելով ու գայթելով առաջ ընթանան. այդ խոտ բնական է, եթէ բնութեանը խոսեցնենք...

Եւ այդպիսի սայթաքումներից հետզհետէ մանուկը կարողանում է առնական քայլեր առնել. հետեւաբար գործի ըսկիզբի արուած սայթաքումները, սխալ քայլերը վհատութեան և լքումի երաչխիք չպիտի ծառայեն և գաղափարական մարտիկների, գուցէ Առեւելքի ընթերցողներին յայտնի լինի, որ ամբողջ չորս ամիս՝ այն է յունիս 10ից մինչ սեպտեմբեր վերջ, Թաւրիզի հերիզոնը անդուլ, թէ՛ գիշեր և թէ ցերեկ որոտում էր հրաղէնների ձայնից: Զորս ամիս յեղափոխական և բռնակալական ոյժեր չափվում էին իրար հետ, ծուատում, յօդսոտում իրար: Բանական արիւն, արցունք հոսելուց յետ վերջին յաղթանակը մնաց ամենատգաղանների և ամբողջ քաղաքը մաքրուեց միապետականներից:

Կառավարական բանակը մեծ անյաղողութիւններից յետ իր թափթփուկներով յետ քաշուեց և կենտրոնացաւ քաղաքից 14 վերստ հեռաւորութեան վրայ գտնուող Վաբինջ գիւղում, սպասելով Թէհրանի հրահանգներին:

Թաւրիզի ամբողջ բնակիչները հետզհետէ սկսեցին չունչ առնել, սպասելով, որ ամբողջ երկիրը վերապատմութեան դրօշը կը պարզի իրասնսուելով Թաւրիզի օրինակից: Պրօպագանդիաներ սկսեցին տարածուել ամբողջ Ատրպատականում և չատ տեղեր աջողութիւններ ունեցան, թէպէտ այդ կուիները ու աջողութիւնները ինքնապաշտպանողականից հեռու չանցան:

Ճանապարհները համեմատաբար աւելի բանուկ դարձան և հնարաւոր եղաւ բանականին կենսական և ուտելուղի պաչար մթերել քաղաքի միջնաբերդում: Պաչարի մթերումը ամենամեծ աջողութիւնը կարելի էր համարել, որովհետեւ չորս ամսուայ կռուի ընթացքում ներածութիւնը դադրած լինելու առթիւ ամէն էր սպառնում քաղաքին:

Մինչ սահմանադրականները իրենց աջողութիւններով ոգեւորուած իրենց ներքին գործերը կարգադրելով և նորանոր աջողութիւնների ակնկալով էին զբաղուած, միապետութիւն էլ կատաղի իր ապաջողութիւններով և զարհուրած իր պրէստիժի նեմացմամբ, իր զայրոյթի, իր կատաղութեան, ու դիւային մտածումների ժաղռով էր հրապարակ խոյանում:

Մօտ չորս ամսուայ զինադադարի ընթացքում Էյն-ուտ-Դովլէն չարունակ նոր պատրուակներ կը հնարէր, որպէսզի Թաւրիզի ներածութիւնը չկարողանայ կանոնաւոր ընթացք ունենալ, որպէսզի Թաւրիզ ստիպուի հանձնուիլ:

Ամէն անգամ որ Թաւրիզ ներածութեան նոր ճամբաներ կը բանար, Էյն-ուտ-Դովլէն նոր պատրուակներ կը հնարէր, որպէսզի ներածութիւնը չկարողանայ կանոնաւոր ընթացք ունենալ

տիժը գաւառ Պաթումի մէջ, չունէր մը առած էինք։ Նոր կաւախառն Մէհմէտ Ալին իր գոյնը դուրս չէր տուած դեռ. յեղափոխականներու համար եղած հետապնդումները դադրած էին և երկիրը խաղաղ էր, նման այն խաղաղութեան, որ կը յաջորդէ սաստիկ փոթորիկներու։ 1908 թուի 23ի առաւօտ յանկարծ լսեցինք որ գիշերանց ոստիկան ու զօրք զրկուած է դէպի արեւելք, որոնց տողանցումը կը չարուն նահանջը դեռ առաւօտ ու ցերեկին ալ։ Սարսափը սկսած էր նորէն. զարձեալ բան մի կայ կը փափաքինք և կը սպասէինք չնչասպառ թէ նորէն ինչ փոթորիկ պիտի պայթի։

Իրիկուան լսեցինք որ զօրքը Սամսոպատի վանքը գացած է, թէ հոն զէնքերու ուռադմամբերքներու առագին մթերքներ գտնուած են թագաւորներու մէջ, որոնք քաղաք կը փոխադրուին այլեւայլ։ ձիշդ էր արդեօք լուրը, կը տարակուսէինք։ Ու ահա ուրիշ լուր մը, նոյնպէս կոիւներ կայ Այգեստանի մէջ, զէնքերու ձոյներ լսուած են, հոն ալ զէնքերու թագաւորներ գտնուած են. լուրերը իրարու կը յաջորդեն մէկ մէկէ վրդովիչ, մէկ մէկէ խելայեղ։ Ժողովրդեան մեծ մասը քաղաքն է և բանէ տեղեկութիւն չունի։ Շուկան սովորականէն չուտ կը փակուի և ամէն օր տուն կը դառնայ։ Ձամբան կը հանդիպինք զէնքերով և ռազմամթերքներով լեցուած սայլերու տողանցումներուն, հրացաններ՝ գունաւոր նոխոռ չոբերու մէջ ծրարուած, Մաւզէր տասը կրակնոց ատրճանակներ, պօմպաներու առուփեր, զորս զօրքեր խիստ վանոյով գրկած են, կասկածելով որ մի գուցէ պայթի և բոլոր քաղաքը տակնուվրայ ընէ, այնչափ մեծ է պօմպայի ապրատիը, այնչափ առասպելական անոր առմած երկիւղը։

Այգեստան հասնելէ յետոյ կ'իմանանք ուրիշ սարսռազդեցիկ լուր մը. Սէպտէմբ գաւնուն Սահակ Պէյեան Վարդան էֆ.ի տուները, բարձր, տիրող դիրքի մը վրայ, որու դիմացը Թիւրքի փողոցներ են. խուզարկու խումբը Ազգեսեանօղլին գալով, պիտի անցնի այդ տան առջեւէն։ Ձինուած խումբերը կը հաւաքուին այդ տան մէջ ու կ'որոշեն Դաւօն խուզարկու խումբին հետ անցած ատեն, գինդակներու տարափ մը տեղացնել վրան։ Բայց վրէժխնդրական զգացումները ծայր աստիճան բորբոքած են, խելայեղած են բարկութենէ, աչքերը չլմորած են, ուստի խուզարկուներու հետ գտնուած զօրքերէն մէկը, որ կապած էր երեսը, կը նմանցնեն Դաւօյին և գինդակներ կը տեղացնեն վրան, որովհետեւ գաւաճանը չճանչցուելու համար կը ծպտուէր միշտ զանազան կերպով։

Անակնկալ յարձակման ենթարկուած, խուզարկուները կը ցրուին դիմացի տուներու և այգիներու մէջ, փողոցի ծառաստաններու տակ և կը պատասխանեն տեղացող գինդակներուն։ Գինդակոծութիւնը կարկտի պէս կը չարունակուի մէկ ժամէն աւելի, 5-6 զինուորներ կ'իյնան գետնատար։ Գրաւուած զէնքերու մէկ մասը, որ սայլերու վրայ դրուած էին փոխադրելու համար, ետ կ'առնուի, ոթովհետեւ սայլը անպաշտպան փողոց մնացած էր և սայլին լծուած ձիերը գինդակոծ եղած էին։ Այս գինդակոծութեան ատեն գինդակներն մէկը հանգիպեցաւ սայլին մէջ գտնուած տինամիթի դանգուածի մը, և այնչափ ահռելի որոտացոյն թնդուին և ցնցում յառաջ բերաւ որ սարսափեցուց բոլոր քաղաքը և մինչեւ երեք ժամ հետաւորութեան վրայ զգալի եղաւ։ Աւսոր վրայ՝ կառավարութիւնը հրամայեց բոլոր զօրքերուն ետ դառնալու և գինդակոծութիւնը դադրեցաւ երեկոեան ժամը 12ին։ Նոյն գիշերը Սահակ Պէյենց տան կրակ ու ծուխը երկինք կը բարձրանային, յեղափոխականները թողած հեռացած էին տունէն և մութը խուժանը կողոպտելէ յետոյ այրած էր զայն։

Բայց արդեօք գաւաճանը ապահովուած էր թէ ոչ, այս հարցումը կ'ընէր ամէն ոք և առաւօտուն միայն իմացուեցաւ որ Դաւօն գերծ էր մնացած և խուզարկու խումբին հետ եղած չէր նոյն պահուն։ Ափսո՜ս։ Բայց մահավճիռը անգառնալի էր. գաւաճանի օրերը համրուած էին, դեռ պիտի ապրէր ան մինչեւ մարտ 10 և չատ կեանքեր ալ զոհելու պատճառ պիտի ըլլար,

Սեպուհի մարմինը յանձնուեցաւ Աբարուց եկեղեցին, որ ուխտատեղի դարձած էր զայն սիրողներուն. ատոնք կ'երթային անգամ մըն ալ տեսնել սիրուած հերոսին երեսը։ Սակայն, անչուշտ թաղուեցաւ ան Աբարուց գերեզմանատունը, տարաբախտաբար հոն կը թաղուէր նաեւ Դաւօի դիակը մէկ ու կէս ամիս յետոյ։

Սեպուհի թաղումը անձայն, անշուք եղած էր, բայց անոր մահուան տարելիցի հանդէսը խիստ չքեղ ու փառաւոր եղաւ երկու նոյն եկեղեցւոյ մէջ, նախաձեռնութեամբ առաջին. տեղապահ Տ. Զաքէն վրդ.ի։ Ներկայ էր հազարաւոր ժողովուրդ, մահարեմը ծածկուած էր բազմաթիւ պսակներով.խօսեցան չատերը, իւ վեր հանելով Սեպուհի հոգւոյն ազնըւութիւնը, հերոսական մեծութիւնը։

Հանդէսը սարքուած էր Սբմինական խումբերու նախաձեռնութեամբ և անոր յիշատակը յաւերժացնելու նպատակով ոթոշուած է ժողովրդական հանգանակութեամբ բանալ անոր հայրենիքին —Արաբկիրի մէջ «Սեպուհ ընթերցարան և գրադարան» և այս որոշումը հեռագրով հաղորդուեցաւ Աբարկիր։ Սեպուհ-Երուանդ Բօսկեան Արաբկիրցի էր, ազակերտ ճեմարանի։ Օրհնաբեր ըլլայ իր յիշատակը։

ԾԱ.ՀԻՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՌՈՒՍԻՈՅ ԵԼՄՏԱՑՈՅՑԸ
ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՏՈՒՄԱՅԻՆ ՄԷՋ

Ռուսիոյ Նորդրպարանը ուրբաթ օրը չարունակեց եւմտացոյցին վիճաբանութիւնները։ Ներմական նախարար Պ. Ռոքզովցեվ, դանազան ատենաբաններու պատասխանելով, բաւ թէ եւմտացոյցին մէջ աղգային կրթութեան ու դաստիարակութեան համար կարեւոր տեղ մը չտրուեւ լուն դէմ եղած մեղադրանքը թէև բոլովովին արդարացի չէ, սակայն միւս կողմէ փափաքելի ալ է որ աւելի ընդարձակ գոհացում մը տրուի այդ պէտքերուն։ Պ. Ռոքզովցեվ յարեց.

«Եթէ Պետութիւնը կարենար նուազեցնել ազգային պաշտպանութեան յատկացուած ծախքերը, բնականաբար աւելի կարեւոր գումարներ տրամադրելի պիտի ունենայինք կրթութեան և մեր երկրին մտաւորական զարգացմանը համար։ Այսպէս, հանգերձ նէթէ 1907էն 1909ի եւմտացոյցը նկատողութեան առնուի, կը տեսնուի որ համեմատաբար արագ յառելում մը կայ ուսուցման, արուեստներու, գիտութեանց, հեռագիրներու, թղթատարական և փոխադրութեան ու հաղորդակցութեան գանազան միջոցներու վարկերուն։ Դրամներու հատատուն հանգամանքին գալով, Վիդէ կոմսին յաջորդ մը հարկադրուած է իր նախորդին ընդունած չափին հետեւիլ։ Արդէն ոչ թէ վիդէ կոմսը, այլ բարձրագոյն իշխանութիւնը ընտրած է այդ չափը, սա նկատմամբ որ 145 միլիոն բնակիչով, անհուսիթ կապերով ամբողջ աշխարհի հետ կապուած և արտաքին առագին պարտք մը ունեցող Պետութիւն մը գրամական հատատուն դրութիւն մը ունենալ հարկադրուած է (Ձախահարուրթիւններ)։ Այդ տեսակ Պետութիւն մը պէտք է ունենայ անդրդուելի հիմերու վրայ հաստատուած դրամական դրութիւն մը։ Իրրեւ երաշխաւորութիւն միջնորդութեան պահուն՝ թագրեալ ապրելիքի վճռելուն կարգադրութեանը համար։ Այն իրողութիւնը թէ այդ մասին եղած ռուսական առաջարկութեան մէջ գոհացում մը նախատեսուած չէ ո՛չ Օսմ. Հանրային Պարտքի Վարչութեան և ոչ ալ Արեւելեան երկաթուղիներուն համար, գործելու եղանակի թերացում մը նկատուած է։ Միանգամայն թերացում մը կը նկատուի այն իրողութիւնը թէ դրամական հայթայթման խնդիրը ձեռք առնուած է, առանց նախապէս ճչդելու պուլկարական հատուցման գումարը և որո՛ւ վճարուելիքը։ Սակայն եթէ ուղղակի բանակցութիւններ կատարուած ըլլային Թուրքիոյ և Պուլկարիոյ միջեւ, աւելի չուտ համաձայնութիւն մը պիտի գոյացուէր։ Պուլկարիոյ թագաւորութեան ճանչցումը զոր Գ. Իզվոլսքի ուզել կանխել, Փէրտինանտ իշխանը իբրեւ թագաւոր ընդունելով, տեղի չտնեցաւ, վասն զի Անգլիա ու Ֆրանսա չհաւանեցան։ Ամբողջ կացութիւնը կը յատկանշէ միջազգային մամուլին այն վիճաբանութիւնները որոնք կը կատարուին գիտնալու համար թէ հիմակուան կնճռոտութիւններէն պատերազմ առաջ պիտի գայ։ Այդ կացութիւնը միշտ տագնապալից է։ Սակայն Եւրոպայի խաղաղութեան պէտքը ամէնէն աւելի զօրաւոր է։ Գերմանիա անդադար իր ձայնը բարձրացուցած է խաղաղութեան համար։ Հաստատուած է նաեւ որ Ֆրանսա ալ բացարձակապէս խաղաղասէր մտադրութիւններ միայն ունի։ Երկու կառավարութիւններն ալ սա կարծիքը ունենալ կը թուին թէ Սերպիոյ քունն պահանջումներուն պատճառաւ եւրոպական պատերազմ մը ոչխր մը պիտի ըլլայ քաղաքակրթութեան, մարդկութեան և ողջմտութեան դէմ։ Փափաքելի է նաեւ որ երկու երկիրներու ազգերուն ձայնն ալ աւելի յստակ կերպով լսուցուի և թէ Գերմանները ու Ֆրանսացիները հանդարտ կարծիքի մը պարտադրիչ ոյժովը հակցնեն որ պատերազմ չունենայ։ Ազգերուն չէին չատերու պատճառաւ։ Ազգերուն զարգացման տեսակ զանգուած մը այնքան զօրաւոր կը գտնենք որ և ոչ մէկ մեքենայութիւն պիտի կրնայ զայն ջախջախել։ Այդ զանգուածը առողջ եւսակրութեան մը վրայ հիմնուած է։ Եւրոպան պահպանելու պատերազմէ մը, զոր ժողովուրդները բնաւ չեն ուզեր։ Եթէ ուրիշ կերպ ըլլայ, անոնց ողջմտութենէն յուսահատուիլ էր։»

—Բելգերպուրգէն առջի օրուան հեռագիրով մը կ'ըսէ.— Իրազեկ շրջանակներէ առնուած լուրերու նայելով, Աւստրիոյ-Հունգարիոյ կողմէ Սերպիոյ եղած վերջին զեկուցումը, Բելգերպուրգի մէջ որ և է ընդդիմութեան չէ հանդիպած։ Դէտութեամբ տեսնուած է թէ այդ ծանուցագիրը նպաստած է կացութիւնը պարզելու և տագնապը լուծելու։ Նոյն օրը Բելգերպուրգի ասարիական դեսպանը տեսակցութիւն մը ունեցեր է Ռուսիոյ արտաքին գործոց նախարարին հետ՝ բաբեկամական ու հաշտարար եղանակով։

— Երկուշաբթի օրը Բելգերպուրգի ձմեռնային պալատին մէջ խորհրդակցութիւն մը կատարուեցաւ նախարարապետ Պ. Սթոլիպինի նախագահութեամբ։ Ներկայ էին նաեւ արտաքին գործոց նախարար Պ. Իզվոլսքի, եւմտական նախարար Պ. Ռոքզովցեվ և Տումայի աշակողմեան կուսակցութենէն ոմանք։ Պ. Իզվոլսքի երկարօրէն տեղեկութիւններ հաղորդեց Պալքանեան քաղաքականութեան վրայ։ Կը կարծուի թէ այդ խորհրդակցութեան մէջ որոշուեր է քնաւ այժ չսալ սերպ ազգայնամոլութեան։

—Ռուսիա բաց պատերազմի մէջ չէ, սակայն ներկայ կացութեան մէջ ոչ ոք կրնայ ապահով զգալ իր կեանքին և ոչ ալ իր գոյքին համար։ Ամէն օր կը լսենք ահաբեկչական նոր արարքներու մասին։ Ամէն օր կը կատարուին ոճիրներ, որոնց մեծ մասին հեղինակները չեն գտնուիր։ Ամէն օր կը կատարուին կողոպուտներ, որոնց մեծ մասին հեղինակները չեն գտնուիր։ Ամէն օր կը կատարուին յարձակումներ, որոնց մեծ մասին հեղինակները չեն գտնուիր։ Ամէն օր կը կատարուին սպանութիւններ, որոնց մեծ մասին հեղինակները չեն գտնուիր։ Ամէն օր կը կատարուին ահաբեկչական նոր արարք

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱԼԻՆ

Հրատարակվում է շաբաթական 3 անգամ

Խմբագրության հասցեն՝ Երևան, Աբովյան փող. № 1

Հեռախոսներ՝ 5-1

Բաժանորդագրության գինը՝ տարեկան 2/15թ.

Տպագրված է Հայկական ՍՍՀ Ժողկոմխորհի տպարանում

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏԱԼԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՔԵԼԸ

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՆ ԳՐԱՊԱՏԱՐԱՆԻ

Ընդհանուր տեսչութիւն՝ Ս. Պետերբուրգ, Ներեւսկի պր. 29

Ներկայացուցիչ՝ Ս. Պետերբուրգ, Ներեւսկի պր. 29

Ներկայացուցիչ՝ Մոսկուա, Ռոժդեստվենսկի պր. 5

Ներկայացուցիչ՝ Կիեւ, Ֆունդուկլեյեւսկայա 29

Ներկայացուցիչ՝ Ռոստով ի Դոն, Գոգոլեւսկի 29

Ներկայացուցիչ՝ Բաքու, Ալեքսանդրովսկի պր. 29

Ներկայացուցիչ՝ Թիֆլիս, Գոգոլի 29

Ներկայացուցիչ՝ Կարս, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ալեքսանդրապոլ, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Նոր Նախիջեւան, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Սիմֆերոպոլ, Գոգոլեւսկի 29

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Ալուշտա, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Յալթա, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Սեւաստոպոլ, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Ֆեոդոսիա, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Կերչ, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Եւպատորիա, Ռուսական փողոց

Ներկայացուցիչ՝ Ղրիմ, Ջանքոյ